

گفت‌وگویی صبا با عوامل فیلم نبودنت

مستقل‌ترین اثر سینمای ایران

کاوه سجادی حسینی با ملودرامی زنانه درباره

مهاجرت و فروپاشی خانواده به جشنواره فجر آمده است. فیلم «نبودنت» پس از فیلم‌های «شب بیرون»،

«بوفالو» و «بی‌سر» چهارمین فیلم بلند سینمایی وی به شمار می‌رود. پیش از این سینمای ایران تجربه ساخت آثاری با موضوع مهاجرت را داشته است و از شاخص‌ترین آن‌ها می‌توان به فیلم «پل چوبی» ساخته مهدی کرم‌پور و «هلبورن» ساخته نیما جاویدی اشاره کرد و «نبودنت» جدیدترین ساخته کاوه سجادی حسینی نیز درامی اجتماعی است و قصه‌ای عاشقانه و زنانه با تم مهاجرت دارد. سجادی در یک گفت‌وگو اشاره کرده بود قصد دارد به مهاجرت‌های بی‌جا که باعث فروپاشی خانواده‌ها می‌شود بپردازد. خبرنگار صبا به بهانه حضور این فیلم در سودای سیمرغ جشنواره فیلم فجر با کاوه سجادی حسینی و شیوا سرمست بازیگر نقش اول آن گفت‌وگویی انجام داده است که در ادامه می‌خوانید.

معصومه دهقان
گفت‌وگو

لوکیشن‌ها در شهرک امین‌آباد قرار دارد. البته با توجه به منطقه جنوبی لوکیشن، سعی کردم که فیلم جنوب شهری با آن خصیصه‌های مشخص نسازم. در واقع، می‌توانم اینطور بگویم که روایت داستانم را تحت تاثیر لوکیشن قرار ندم.

پیش‌تولید و روند تمرین با بازیگران چقدر طول کشید؟

با اینکه من به تمرین سماجت دارم اما در پیش‌تولید این فیلم، به دلیل مشغله بازیگران، تمرین و دورخوانی کمی داشتیم و بیشتر راغب بودیم درباره فیلمنامه و کاراکترها صحبت و همفکری کنیم.

باتوجه به تمرین کم از خروجی بازی بازیگران راضی بودید؟

بله. خب بازیگران اغلب حرفه‌ای و چهره بودند که عالی بازی کردند. اما کسانی هم تجربه اولشان بصورت حرفه‌ای بود، همچون شیوا سرمست، سینارازقی و سپهر مهربخش بسیار خوب و درخشان بودند، البته که با این دوستان تمرین‌های زیادی کردیم. از طرفی کاندیدای دریافت جایزه بازیگری را برای تمام بازیگران فیلم نبودنت، پیش‌بینی می‌کنم، چرا که همگی عالی و درخشان بازی کردند. خصوصا خانم سحر دولت‌شاهی که آنقدر به نقش نزدیک و مسلط بود، حرفی بین‌مان رد و بدل نمی‌شد، زیرا می‌دانست که باید چطور باشد و چگونه عمل کند، تا این حد که می‌توانم بگویم قبل از شروع فیلمبرداری به نقش رسیده بود.

از جلوه‌های میدانی و بصری در فیلم استفاده شده؟

بله از جلوه‌های میدانی استفاده شده اما جلوه‌های بصری در این اثر بسیار محدود بوده است.

همه چیز طبق برنامه‌ریزی پیش رفت؟

بله با توجه به اینکه همه عوامل حرفه‌ای بودند، طبق برنامه پیش‌بینی شده جلو رفتیم و خدا را شکر مشکلی به وجود نیامد. از طرفی حضور فعال سرمایه‌گذار نیز، برایمان دل‌گرمی بود تا مشکلی نداشته باشیم. البته بعد از اینکه فیلمبرداری به اتمام رسید، کارهای پس‌تولید کمی متوقف شد اما بعد به روال خود بازگشت.

راغب هستید بگویید چقدر هزینه این اثر شده است؟

حدوداً ۱۰ میلیارد. البته آن مقطع زمانی در خاطر هست که برخی از کارها بین ۱۵ تا ۱۶ میلیارد هزینه می‌کردند، اما ما سعی کردیم تا جای ممکن هزینه‌ها را کنترل و مدیریت کنیم.

منبع تامین سرمایه صرفاً شخصی بود یا از ارگان خاصی هم حمایت شدید؟

خیر تمام سرمایه شخصی و مستقل از طریق آقای مهربخش تامین

اصلی یک مرد است. از طرفی در آثارم به معضلات کاراکترهای اصلی می‌پردازم و سعی دارم، مشکلاتی که این کاراکتر با آن دست و پنجه نرم می‌کند را روایت کنم. در واقع می‌توانم اینطور بگویم که بیشتر کاراکترها راغب هستند که رها شوند. البته در بیرون ماجرا اتفاق کم رنگ‌تر و بیشتر درونی است، طوری که با خود و درونیات کاراکترها سر و کار داریم. البته در فیلم «نبودنت» سعی کردیم که قصه‌ای ارائه دهیم که دراماتیک‌تر باشد و آن شاعرانگی که در آثار قبلی‌ام بوده در این فیلم نباشد و اگر هم باشد بسیار محدود است.

از اینکه در اغلب آثار تان محوریت خانم است، دلیل و دغدغه‌ای دارید؟

اتفاقاً داشتیم به این موضوع فکر می‌کردم که چرا در آثارم چنین چیزی به وجود آمده است. فکر می‌کنم به خاطر این است که در آن مقطع زمانی دانشجوی سینما بودم و مدام فیلم می‌دیدم. بنظرم فیلم‌های اروپایی بسیار برایم تاثیرگذار بوده و هست. لذا احتمالاً دلیل این موضوع به همان تاثیرگذاری بر می‌گردد و گرنه دلیل خاص دیگری ندارد، از طرفی همانطور که گفتم یک فیلمنامه دیگری به نام «نگهبان کارخانه بستنی‌سازی» نوشتیم و ساختم که در حال تدوین است و داستان‌اش مردانه است. خیلی درگیر جنسیت نیستیم، بیشتر داستان و روایت درگیر می‌کند تا کاراکترها. به همین خاطر ناخودآگاه در ذهنم داستان‌ها با حضور خانم‌ها شکل می‌گیرد و این مردها در کنار خانم‌ها بیشتر یک حامی و همراه بوده‌اند.

دکوپاژ کارگردانی در فیلم «نبودنت» قبل از فیلمبرداری انجام شده یا به شکل دکوپاژ سر صحنه عمل کردید؟

از همان ابتدا که سینما را آموختم و از سال ۱۳۸۴ که فعالیتیم را آغاز کردم، اینطور بود که هیچ‌وقت قبل از فیلمبرداری دکوپاژ نکردم و تمام پلان‌ها را سر صحنه، دکوپاژ کرده‌ام. با اینکه هم طراحی استوری برد و هم استوری ریل را بلدم و آموزش هم می‌دهم. از طرفی، اینطور نبوده که برویم سر ضبط تا ببینیم چه می‌شود، بلکه آگاه بودم که چه می‌خواهم و با توجه به اتمسفر و فضا تغییرات انجام می‌دادم تا در نهایت به آن چیزی که می‌خواهم، دست پیدا کنم. البته ناگفته نماند که همفکری هم برایم مهم بوده و با فیلمبردار، طراح صحنه و بازیگر هم مشورت می‌کنم تا اثرات تقابلی پیدا کند، از تک‌روی خودداری شود و همه افراد درگیر فیلم شوند.

پراکندگی لوکیشن در این فیلم چگونه بود؟

تمام فیلمبرداری در شهر تهران انجام شده است و بیشتر

کاوه سجادی حسینی:

بیشتر داستان و روایت درگیرم می‌کند تا کاراکترها

کاوه سجادی حسینی متولد سال ۱۳۵۶ از اهواز است. وی از سال ۱۳۸۴ فعالیت حرفه‌ای خود را در این عرصه آغاز کرد. از مهم‌ترین آثار ایشان می‌توان به فیلم اکنون در آینه است، بی‌پایان، شب بیرون، بوفالو، بی‌سر و... اشاره کرد. اما به بهانه فیلم «نبودنت» که در سودای سیمرغ چهل و دومین جشنواره فیلم فجر حضور دارد با او به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

چه شد که این اثر را ساختید؟

با یکی از دوستانم به نام صادق خوشحال در حال نگارش فیلمنامه‌ای دیگر بودیم که صادق طرح اولیه فیلمنامه «نبودنت» را ارائه داد و من هم استقبال کردم. لذا در آن زمان اسم فیلمنامه اینطور بود که آن مرد با ترس آمد. در واقع این فیلم درباره یک زنی است که شوهرش قتلی انجام داده و از ترسش مدت‌ها به خانه نیامده است. از طرفی این زن در حال تلاش است تا شوهرش را پیدا کند و او را به خانه بازگرداند.

لذا بعد از مدتی دوست دیگری به نام فرهاد دلارام به ما اضافه شد و این فیلمنامه را در سال ۱۳۹۶ به پایان رساندیم و در حال جست‌وجو برای جذب سرمایه‌گذار شدیم تا آن را بسازیم اما به نتیجه‌ای نرسیدیم. تا اینکه با آقای خوشحال و همکاری پیام لاریان فیلمنامه «بی‌سر» را ساختیم و در سال ۱۳۹۸ موفق به ساخت آن شدیم. خب این فیلم ارزان‌تری بود و شرایط تولید هم آسان‌تر بود. ناگفته نماند که لطف عوامل نیز شامل حالمان شد. اما همچنان فیلمنامه «نبودنت» برایم حائز اهمیت بود و در تلاش بودم به هر نحوی که شده آن را بسازم. تا اینکه در سال ۱۴۰۰ یعنی ۴ سال بعد از نگارش فیلمنامه توسط یکی از دوستانم با آقای مهندس مهربخش آشنا شدم و ایشان سرمایه‌گذاری فیلم را به عهده گرفت. در نهایت سریعاً مشغول کار شدیم اما روند پیش‌تولید، تولید و پس‌تولید تا اواسط ۱۴۰۱ طول کشید، البته در این میان درگیر گرفتن پروانه نمایش بودیم و کمی به درازا کشید.

اغلب آثار شما در این ژانر است. آیا علاقه‌ای به ژانرهای دیگر ندارید؟

بله اغلب آثارم در ژانر اجتماعی است و محوریت راوی داستان بوده که نقش اصلی آن خانم است. البته فیلم آخری که ساختم نقش